

Klein Orkest, Verloren Tijd

Er is een man laatst doodgegaan
Die nog geen dag van zijn bestaan tevreden was
Maar dat begreep hij pas toen er geen weg terug meer was

Vlak voor zijn dood pas kreeg hij spijt van zoveel angst, verloren tijd
En hij vertelde mij over de hel die hij zijn leven lang had meegemaakt

Hij was nooit verliefd geweest, zelden verwonderd
Hij had nooit gegokt, dus hij was ook nooit bedonderd
Om ergens te komen had hij lopen moeten leren
Maar om iets te bereiken leerde hij marcheren

Hij is iets geworden, wat hij eigenlijk niet wilde
Zijn wereld verstilde, geen diepgang, geen top
Anderen huilden, dansten en lachten
Maar hij stond te wachten en hij wist niet waarop

Omdat het zo uitkwam is ook hij maar gaan trouwen
Maar hij bleef dromen van vrouwen die hij nooit echt heeft gekust
Hij zette zich af tegen zwervers en helden
Maar dat gaf hem zelden maar een ogenblik rust

En tegen zijn angst hielp geen n obligatie
Geen polis, geen aandeel, geen bank dacht meer mee
En aan het eind, op zijn crematie
Waaide zijn rook zelfs nog met alle winden mee

Er is een man laatst doodgegaan
Die nog geen dag van zijn bestaan tevreden was
Maar dat begreep hij pas toen er geen weg terug meer was